Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 193 (1193) ♦ Четвер, 12 жовтня 1995 року ♦ Ціна договірна

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

До берега надії: стерновий – уряд. І сім футів під кілем!

Прем'єр-міністр України Євген Марчук, виступаючи на засіданні Верховної Ради України 11 жовтня з викладом основних напрямків програми діяльності уряду, заявив про намір уряду досягти наступного року макроекономічної стабілізації.

Визнавши, що протягом останнього часу з'явилися перші обнадійливі ознаки такої стабілізації, Є. Марчук водночас відзначив низку негативних факторів, які перешкоджають її досягненню. Зокрема, серед цих факторів він назвав спад виробництва, зростання від'ємного сальдо платіжного балансу.

«Управління економічними процесами неможливе без сильної, **твердої виконавчої влади**», — сказав він.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Є. Марчук відкинув пропозицію деяких народних депутатів про різке підвищення заробітної платні. За його словами, це призведе до неконтрольованого зростання інфляції та зниження рівня життя народу.

За словами **прем'єра, уряд має намір іти шляхом «поетапного підвищення доходів населення»**.

«До кінця поточного року буде, в основному, створено змішану економіку», — заявив Прем'єр-міністр.

РАДА РЕГІОНІВ: МИ – ЗА!

Рада регіонів при Президентові України прийняла рішення, в якому відзначає, що програма діяльності Кабінету Міністрів враховує необхідність стабілізації виробництва, створення умов для реального росту валового внутрішнього продукту як єдиного джерела підвищення життєвого рівня громадян, подолання платіжної кризи, проведення виваженої бюджетної та грошово-кредитної політики, структурної перебудови управління виробництва.

Рада регіонів вирішила підтримати Програму діяльності Кабінету Міністрів України і звернутись до народних депутатів України з пропозицією схвалити її, що створить необхідну базу урядові України для здійснення економічних реформ у державі.

Рада запропонувала Кабінету Міністрів України, керівникам центральних та місцевих органів державної виконавчої влади у двомісячний строк розробити конкретні заходи щодо реалізації Програми діяльності Кабінету Міністрів України, в тому числі щодо її законодавчого забезпечення, з чітким визначенням змісту завдань, що намічаються, строків їх виконання та відповідальних за це посадових осіб.

Шлях до Європи — через вітчизняне законодавство

У Києві відбулася зустріч між Головою Верховної Ради України Олександром Морозом та головою Представництва Комісії Європейських Співтовариств в Україні Луїсом Морено Абаті. Йшлося про напрями конкретної роботи та шляхи діяльності Європейської комісії в нашій державі, яка, за словами Олександра Мороза, «покликана допомагати Україні в розвитку законодавчої бази та її адаптації до європейських стандартів. До сьогодні ці процеси мали спонтанний характер».

Як наголосив опісля зустрічі голова українського парламенту, під цю програму з бюджету Європейської комісії виділяються чималі кошти, й Україна повинна скористатися запропонованою допомогою.

За словами Олександра Мороза, під час зустрічі сторони дійшли згоди в усіх питаннях і визначились, що «офіційним замовником реалізації цієї програми виступатиме Верховна Рада». Обговорення були важливі ще й тому, що «Україна стала членом Ради Європи. Наступного року, треба сподіватися, увійде до Центральної Європейської Ініціативи», а відтак проблеми взаємного наближення українського та європейського законодавств вельми важливі. Суттєвим є також те, що невдовзі передбачається створення центру Єврокомісії з розробки законодавства України.

Парламентська хроніка

Уряд не має права на широкомовні аванси

Ранкове засідання 11 жовтня

День уряду, як день останньої надії, почався по-робочому. Зареєструвавшись, 344 народних депутати, члени Кабінету міністрів, сам Прем'єр-міністр Євген Марчук, Президент України Леонід Кучма і головуючий на сесії Олександр Мороз приступили до реалізації цієї надії. Олександр Олександрович, відкриваючи засідання, зауважив, що програма діяльності уряду готувалася тривалий час, проведено змістовне її опрацювання, є експертні оцінки, пропозиції і зауваження.

О. Мороз застеріг також, що Верховна Рада за Конституційним договором, звичайно, має право висловити недовіру урядові, що може потягти за собою його відставку. Але не це є завданням парламенту, оскільки урядова криза може призвести до непередбачуваних соціальних наслідків. Отже, єдиний шлях — це співпраця.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

Усі задоволені. Чекаємо конкретних результатів

Спільною прес-конференцією двох міністрів завершився візит глави зовнішньополітичного відомства Чехії Йозефа Зеленця до Києва. «Ми задоволені підсумками візиту, — заявив журналістам міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко. — Домовленості,яких досягнуто, нададуть нового імпульсу нашим відносинам, активізованим квітневим візитом Президента України Леоніда Кучми до Чеської Республіки». Йозеф Зеленец сказав, що в Чехії усвідомлюють, які важливі суверенітет та економічний прогрес України для стабільності в Європі. Тому в ЧР вітають інтеграцію України до європейських структур.

За словами міністрів, наші країни співробітничатимуть як у традиційних галузях (постачання Чехією транспортних засобів, деталей до них), так і в нових, зокрема в будівництві атомних електростанцій. Чеські підприємці зацікавлені взяти участь у реструктуризації української економіки та в приватизаційних процесах в Україні.

На сніданок — прапор?..

Вчора початок засідання сесії Верховної Ради Криму було зірвано спробами окремих проросійськи настроєних кримських депутатів встановити у залі засідань державний прапор Російської Федерації. Депутат Тетяна Рябчикова, виступаючи на сесії, оголосила заяву 52 депутатів Верховної Ради Криму про вимогу включити до порядку денного сесії питання про встановлення у залі засідань Верховної Ради Криму та її Президії державного прапора Російської Федерації. Не чекаючи рішення сесії, групою депутатів було зроблено спробу встановити російський прапор у залі засідань.

Депутат від фракції Курултай Ліля Буджурова запропонувала встановити у залі також і кримськотатарський прапор як символ народу, що мешкає у Криму, у відповідь на знаходження «прапора іноземної держави» у сесійному залі. Вона також встановила макет з прапорами Організації Об'єднаних Націй поруч з трибуною Президії і запропонувала оголосити Верховну Раду Криму філіалом Генеральної Асамблеї ООН. Спікером кримського парламенту Євгеном Супрунюком було оголошено перерву для консультацій з керівниками фракцій. Ліля Буджурова в інтерв'ю журналістам заявила, що фракція Курултай пішла на цей крок свідомо, щоб довести ситуацію з внесенням російського прапора до абсурду.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Литовської Республіки про вільну торгівлю

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між урядом України та урядом Литовської Республіки про вільну торгівлю, підписану в м.Києві 4 серпня 1993 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ,
5 жовтня 1995 року.

ВОЛИНЬ В ОСТАННЮ ПУТЬ ПРОВЕЛА СВОГО НАРОДНОГО ДЕПУТАТА

Глибоким сумом в серцях волинян відізвалася звістка про трагічну загибель в автомобільній катастрофі народного депутата України від Старовижівського виборчого округу, члена Президії Верховної Ради України, керівника депутатської групи «Аграрники за реформи» Василя Корнелюка. Делегації Верховної Ради, Президента України, з усіх районів Волині 10 жовтня прибули в поліське село Кортеліси, де народився і жив Василь Корнелюк, щоб провести в останню путь цю, як зазначається в телеграмі-співчутті Президента України Леоніда Кучми його дружині Валентині, прекрасну в усіх відношеннях людину, на яких тримається наша земля. На всіх ділянках трудової, державної і громадської діяльності Василь Корнелюк проявляв високу працелюбність, принциповість, увагу до людей, відданість державним інтересам України. Про це говорили на траурному мітингу, що відбувся на сільському кладовищі, перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко, голова Волинської облдержадміністрації Борис Климчук, народні депутати, представники делегацій, односельчани. Вінки на могилу Василя Корнелюка були покладені від Президента, Верховної Ради, уряду України, Волинської облдержадміністрації і обласної Ради, районів області, односельчан. Вони стали найяскравішим свідченням того, що добре ім'я Василя Корнелюка назавжди збережеться в пам'яті всіх, хто його знав.

Уряд не має права на широкомовні аванси

(Початок на 1-й стор.).

О. Мороз попередив також, що обструкцію програмі діяльності уряду ніхто не збирається влаштовувати, буде лише всебічний аналіз цієї програми.

Депутати прийняли в цілому процедуру, за якою обговорюватиметься це питання.

Більш як із годинною промовою виступив Прем'єр-міністр Є. Марчук. Він проаналізував причини, котрі привели, на його думку, до кризового стану економіку України. Поряд із цим Прем'єр-міністр дав загальні характеристики намірів і кроків, що їх здійснюватиме уряд на різних напрямках із метою подолання кризи.

«Мало сказати, що треба хворому, необхідно знати, в якому поєднанні ефективнішими будуть ліки, де і за що їх придбати», — так образно висловився Є. Марчук, говорячи про особливі програми.

Характерно, що уряд не збирається витрачати на всілякі реформування багато коштів: «Реформи не повинні коштувати надто дорого і не повинні здійснюватися за будь-яку ціну», — підкреслив Прем'єр-міністр.

Із програми видно, що уряд намагається визначити пріоритети подальшої діяльності і зробити все, щоб саме ці галузі були профінансовані як слід.

На думку Є. Марчука, теза «все і негайно» нереальна. Уряд має намір піти навіть на заморожування деяких соціальних програм, які не можуть бути профінансовані сповна.

Дії уряду в загальних рисах будуть спрямовуватись на зростання обсягів валового продукту, стабілізацію цін як передумову зростання виробництва, застосування високоякісних технологій для випуску конкурентоспроможної продукції, проведення селективної адресної інвестиційної політики, а не на санацію усіх підприємств. «Банкрутів ми не можемо утримувати», — зауважив Прем'єр-міністр.

На наступний рік уряд планує реформування всієї системи оплати праці з метою підвищення її продуктивності, а також наближення пенсій до рівня малозабезпеченості. Серед нетрадиційних кроків, які має здійснювати уряд, Є. Марчук назвав як локомотивні для нашої економіки харчову і легку промисловість та туризм.

На завершення своєї промови Є. Марчук звернувся до парламенту із проханням схвалити програму діяльності уряду.

Ранкове засідання далі було присвячене відповідям на запитання депутатів. На обговорення доповіді Прем'єр-міністра України записалося 109 народних депутатів.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Офіційно

Зустрічі Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з керівниками ряду громадських організацій на їх прохання

Представники Української організації інвалідів війни та збройних сил звернули увагу глави парламенту на особливо тяжке становище, в якому нині опинились соціально незахищені люди. О.Мороз поінформував учасників зустрічі про те, що незабаром Верховна Рада має розглянути і внести зміни і доповнення до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Відповідні зміни до Закону України «Про пенсійне забезпечення» з метою корекції бюджетної політики в бік посилення її соціальної орієнтації повинен внести на розгляд Верховної Ради Кабінет Міністрів України.

Олександр Мороз підкреслив, що він у своїй діяльності виступав і буде виступати за дотримання виконавчою владою принципів соціальної справедливості.

* * *

О.Мороз зустрівся також з президентом Електронної корпорації України, співголовою Ради соціального партнерства України В.Августимовим. (Корпорація «Укрелекор» — недержавне добровільне об'єднання більш ніж 150 підприємств електронної промисловості України).

Відбувся обмін думками щодо державної політики пріоритетів в промисловості. Одним з пріоритетів в Україні повинно бути машинобудування і, перш за все, — галузі високих технологій. Нині вони, особливо електронна промисловість, знаходяться в занепаді. Якщо в 1991 році в галузі працювало 600 тисяч чоловік, то нині лише 200 тисяч, до того ж частина їх працює в умовах скороченого робочого тижня. Потрібен Закон України, який врегулював би питання пріоритетності розвитку найперспективніших галузей.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз подякував Віталія Августімова за об'єктивну інформацію, державницький підхід до вирішення проблем розвитку української економіки, дав доручення відповідним Постійним комісіям і фахівцям Верховної Ради щодо врахування проблемних питань, поставлених президентом корпорації «Укрелекор», при обговоренні проекту «Програми діяльності Кабінету Міністрів України» і підготовці проекту Закону України «Про державні програми України».

* * *

Відбулася зустріч Голови Верховної Ради України О.Мороза з головою Ради товариства «Україна» І.Драчем. Були обговорені питання діяльності цього товариства, яке підтримує нині зв'язки з численними об'єднаннями громадян українського походження і їх нащадків у десятках країн світу, від Білорусі і Російської Федерації до Аргентини, Канади і Сполучених Штатів Америки.

І.Драч підкреслив під час розмови, що національна культура і література не зможуть успішно розвиватися без надання їм вагомої моральної і матеріальної державної підтримки. Потребують допомоги культурні осередки українців за межами України. Необхідно внести відповідні зміни і доповнення до Закону України «Про громадські об'єднання».

Голова Верховної Ради України підтримав пропозицію детально вивчити це питання у парламентських комісіях, акцентував увагу на тому, що з входженням нашої держави до Ради Європи забезпечення прав національних меншин в Україні і українців за кордоном повинно відповідати європейським стандартам.

Прес-служба Верховної Ради України.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про роботу уряду по виконанню законів та постанов Верховної Ради України щодо стабілізації фінансового забезпечення паливно-енергетичного комплексу і підготовки його до роботи в осінньо-зимовий період

Проаналізувавши становище, що склалося у галузях паливно-енергетичного комплексу, Верховна Рада України відзначає його вкрай напруженим, а хід підготовки до осінньо- зимового періоду 1995/96 року незадовільним. Запас мазуту на теплових електростанціях становить 20 відсотків, вугілля — 55 відсотків при зниженні постачання газу до 60 відсотків від необхідного.

Кабінет Міністрів і Національний банк України не повною мірою здійснюють необхідні заходи щодо стимулювання кредитної підтримки паливно-енергетичного комплексу, внаслідок чого практично припинено кредитування його підприємств.

За 9 місяців цього року паливно-енергетичному комплексу виділено лише 21,0 трлн.крб. бюджетних коштів, що становить 42,0 відсотка до обсягів, передбачених Державним бюджетом України на 1995 рік.

Протягом останніх років практично не виділяються кошти для будівництва нових шахт, промислового буріння нових свердловин нафти і газу, реконструкції та модернізації діючого шахтного фонду, ремонту обладнання теплових електростанцій, електричних і теплових мереж. Значна заборгованість за вироблену і поставлену продукцію, затримка платежів споживачів за одержані ними енергоносії та електроенергію, відсутність необхідних обігових коштів призвели галузі паливно-енергетичного комплексу, насамперед вугільну, до важкого фінансового становища. На 2—3 місяці затримується виплата заробітної плати шахтарям.

Разом з тим слід визнати, що ті незначні кошти, які виділялися підприємствам вугільної промисловості, використовувалися недостатньо ефективно.

Міжвідомча комісія з питань подолання платіжної кризи не прийняла жодного рішення щодо погашення взаємної заборгованості між суб'єктами господарювання паливно-енергетичного комплексу.

Заходи, передбачені урядом щодо стабілізації роботи паливно-енергетичного комплексу, практично не реалізуються.

Триває імпорт в країну вугілля (за 9 місяців — 12,3 млн.тонн), в той час як на складах шахт і збагачувальних фабрик його накопичилося більше 4 млн.тонн.

До цього часу не виконано положення статті 37 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» щодо створення стабілізаційного фонду паливно-енергетичного комплексу. Передбачені Законом України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» надходження у сумі 50 трлн.крб. на підприємства не надійшли, що ще більше погіршило їх фінансове становище.

Виходячи з необхідності термінового виправлення становища у галузях паливно-енергетичного комплексу, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кабінету Міністрів України і Національному банку України:

— забезпечити у жовтні-грудні 1995 року фінансування у повному обсязі передбачених Державним бюджетом України на 1995 рік видатків для паливно-енергетичного комплексу;

— забезпечити виконання у жовтні-листопаді 1995 року розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 лютого 1995 року № 45 та постанови Кабінету Міністрів України від 9 серпня 1995 року № 620 «Про заходи щодо зменшення заборгованості за вугільну продукцію та стабілізації роботи підприємств вугільної промисловості в осінньо-зимовий період 1995/96 року» щодо надання вугільній промисловості кредитів в розмірі відповідно 9,4 і 13,68 трлн. карбованців.

2. Кабінету Міністрів України:

— підготувати і внести на розгляд Верховної Ради України протягом тижня проект Закону України щодо звільнення вуглевидобувних, вуглезбагачувальних, машинобудівних, а також вугле- та шахтобудівних підприємств Міністерства вугільної промисловості України від сплати заборгованості, що створилася протягом 1995 року не з їх вини;

— підготувати і внести на розгляд Верховної Ради України протягом місяця законодавчі акти про особливості державного регулювання видобутку та використання вугілля, які б передбачали підвищення престижності та мотивації шахтарської праці, пільги для робітників, зайнятих на підземних роботах, зміцнення трудової та технологічної дисципліни.

3. Кабінету Міністрів України разом з Комісією Верховної Ради України з питань бюджету:

— при підготовці проектів законів про Державний бюджет України на 1996 та наступні роки передбачати державну підтримку (дотацію) вугільної промисловості України, що полягає у виділенні коштів на компенсацію різниці між оптовою ціною на вугілля та вугільну продукцію та її собівартістю; на утримання соціальної сфери; на виплати одноразової допомоги у зв'язку з втратою працездатності робітникам вугільної промисловості відповідно до статті 11 Закону України «Про охорону праці»; на реструктуризацію галузі; на фінансування витрат на реконструкцію та нове будівництво підприємств вугільної промисловості, передбачених програмою розвитку вугільної промисловості та її соціальної сфери до 2005 року.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м.Київ,
5 жовтня 1995 року.

ХТО ХОЧЕ ПРАВИТИ БАЛОМ

Складні й заплутані часи настали нині в Україні. Триває запекла боротьба в суспільстві, що охопила все. Зіткнулися народ і жменька спритників-захребетників, які привласнили собі вже переважну частину народного надбання та повсякденної праці народу. Вони облудно називають цю боротьбу «боротьбою за виживання». Неправда. Боротьба йде за право розпоряджатися, впливати, розподіляти, вказувати і карати, давати і віднімати, встановлювати порядки і панувати. Боротьба йде за владу. На всіх рівнях. Починаючи від президентського і закінчуючи сільрадівським.

Меткі, спритні ділки, захопивши злочинним шляхом багатства і гроші, створивши підпільно-тіньову економіку, рвуться тепер до влади.

Маючи це на меті, вони не гребують нічим: ані демагогією і популізмом, ані підкупом, ані паплюженням всіх і усього, що їм заважає, ані брехнею, ні підлістю.

Мені, як народному депутатові України від Костянтинівки, прикро бачити й констатувати, що така обстановка склалася і в нашому місті.

Застрільником чвар і злісних нападів на міську владу став місцевий приватний підприємець Олександр Жулій. Програвши вибори голови міськради і насилу пробившись на пост рядового депутата, він нічого нового, окрім демагогічних популістських заяв і безпардонної критики, в роботу міськради не вніс. Проте, іменуючи себе генеральним директором АТ «Донбас» (раніше він називав його і науково-виробничим об'єднанням і приватним багатогалузевим підприємством, та ще якось), розпочав інтенсивний наступ на всю місцеву владу, і насамперед — на свого колишнього конкурента на виборах, нині голову міської Ради В. Орчелоту, згуртувавши навколо себе вірну команду й інтенсивно використовуючи засоби масової інформації.

При цьому вся команда не гребує ані перекручуванням фактів, ані копирсанням у брудній білизні, ані вирощуванням із мух слонів, ані навіть погрозами й дечим «крутішим».

Не зайве буде (щоб не здаватися голослівною) нагадати виборцям дещо з його методів. Починав свою підприємницьку діяльність у місті колишній водій першого секретаря міськкому партії О. Жулій не зовсім звично. Він узяв в оренду в міської влади крихітне дитяче кафе на території міського парку «Ювілейний». Та пригощати дітлахів, як виявилося пізніше, Олександр Миколайович не збирався. Поступово кафе, що за розмірами не перевищувало якусь сотню квадратних метрів, стало обростати прибудовами, добудовами, капітальним муром і вежами на взірець московського Кремля, залізними кованими воротами і гратами. Невдовзі навколо міні-Кремля утворилася за рахунок території парку упорядкована зона площею більш ніж гектар із асфальтованою стоянкою для автомобілів та парадними в'їзними воротами, увінчаними кованою залізною аркою, в центрі якої гордовито красується кована літера «Ж». Знай наших!

Розширюючи територію офісу, він не дуже радився і рахувався з владою. Питання про надання ділянки землі для офісу не розв'язано досі. Це на руку господареві, котрий продовжує «розширюватися». А городяни входять до парку з острахом, знаючи «суворі правила» охорони міні-Кремля, в якому засідає О. Жулій. Громадськість міста вимагає виведення офісу АТ «Донбас» з місця масового відпочинку населення. Міськвиконкому не завадить про це поміркувати.

Якою діяльністю займається фірма — неясно й досі. Судячи з податків до міського бюджету, вона не належить до провідних у місті.

Але її засновник, власник і керівник завзято й наполегливо висуває себе до числа «батьків міста».

Самореклама, що межує з хвастощами, нездійсненні обіцянки, загравання з довірливими або «ображеними» людьми й використання їх з непорядною метою — такий далеко не повний арсенал методів у його боротьбі за владу.

Свої плани про «перетворення» життя в місті у разі його обрання на посаду голови міськради пан Жулій і під час виборів, і після них настійливо рекламує в пресі. Причому, незважаючи на те, що виборче суперництво йшло на рівні не такого вже й великого міста, як Костянтинівка, матеріали про його плани і обіцянки з'явилися в багатьох обласних газетах і навіть на телебаченні. Журналісти, ангажовані О. Жулієм, буквально обложили місто, втручаючись у перебіг виборів.

Популяризація особи О. Жулія доходила до смішного. В одному з далеко не місцевих видань («Украинские деловые вести» № 30, вересень 1994) з'явилася стаття під сенсаційним заголовком «Генеральний директор дивом залишився живий». В ній барвисто описується епізод «переслідувань» генерального директора: чотири снайпери із невидимого укриття стріляли по машині, в якій він перебував. Залишився живий лише тому, що зсунув крісло водія, на якому сидів, у крайнє заднє положення. Журналісти, які приїхали з ним до офісу, вийшли, а він залишився в машині. Навіщо? Щоб підставити себе снайперам? Та чи були вони?

Мета статті була іншою: підкинути читачам думку про те, що переслідування демократів організуються і здійснюються (і не лише в Костянтинівці) не ким іншим, як... комуністами.

Показати себе у«світовому масштабі» не гребує він і досі. 28 липня 1995 року в регіональному тижневику «Труд», що видається в Донецьку, було надруковано велике його інтерв'ю цій газеті, взяте кореспондентом В. Фучижі. Заголовок інтерв'ю, як звичайно, було витримано в сенсаційному дусі: «Тільки слабка влада боїться опонентів і гласності». Йшлося про Костянтинівку, про перешкоди, що ставляться міською владою (насамперед головою міськради В. Орчелотою) депутатові О. Жулію в його новаторській діяльності. Він вихваляє себе, афішує свою благодійність в окрузі, де домігся обрання. І знову настійливо й настирливо стверджує, що може прогодувати, одягти й примусити працювати все місто.

Щоб одержати постійну трибуну для нападів на місцеву владу і навіть надокучливих комариних укусів влади з будь-якого приводу, О. Жулій заснував власну газету «Взгляд из «Донбасса». Не обізнаний добре читач відразу подумає, що ця газета віддзеркалює проблеми принаймні двох областей — Донецької і Луганської, що йменуються Донбасом. Але почитавши і придивившись до назви, переконається: а Донбас не той! У назві слово «Донбасс» взяте в лапки і тому відразу втрачає своє первинне значення, говорячи лише про фірму О. Жулія, що до своєї «багатогалузевої діяльності» додала ще й літературно-публіцистичну з найнепривабливішою метою.

І ось тепер зі сторінок свого «органу» О. Жулій за допомогою «читачів» і найманих журналістів веде боротьбу з місцевими властями.

Немає потреби детально розповідати про всі інші дрібні і великі акції О. Жулія проти міських властей (він, приміром, затіяв кампанію збирання підписів за усунення з посади голови міської Ради В. Орчелоти). Та дуже насторожують деякі факти з «історії» політичної метушні в нашому місті. Факти спричиняють сумні роздуми. Ось деякі з цих фактів: під час виборів голови міськради якісь «круті хлопці» побили редактора багатотиражки «Константиновский химик» Л. Б. Земскову, яка опублікувала критичні матеріали проти опонента В. Орчелоти. Така само доля спіткала того часу й журналіста І. Колесникова (в легшій формі, але з погрозами). Напередодні дня виборів примусили керівника місцевої телестудії Алмаєву «поступитися» ефірним часом іншій студії, що агітувала за кандидатуру О. Жулія. «Випадково» згорів дачний будиночок на ділянці голови міськради В. Орчелоти. Стався і підпал будинку заступника голови міськради В. Шередеки після його інтерв'ю міській телестудії РТБ. І вже зовсім нещодавно при в'їзді до міста й по місту було зроблено на будівлях і парканах написи, що ганять В. Орчелоту. І відразу ж газета «Донеччина» опублікувала знімки цих написів...

Не хочеться інкримінувати провину за всіма цими фактами особисто О. Жулію. Й не хочеться коментувати їх: надто вже вони промовисті і зрозумілі кожній неупередженій людині із здоровим глуздом. Хай порозмірковує над ними і дійде висновку сам читач-виборець...

Про всі ці факти відомо правоохоронним органам міста і області. Викликає подив, що по жодному з них не прийнято ніяких рішень.

Цими днями в нашому місті працює комісія Донецького облвиконкому, призначена за особистим розпорядженням його голови В. Щербаня. Комісії, як повідомлялося в міській газеті, поставлено завдання «відновлення морально-психологічного клімату», порушеного «поведінкою деяких наших політичних угруповань».

Хочеться сподіватися, що вона об'єктивно вивчить стан справ і зробить необхідні висновки, а облвиконком і обласна адміністрація вживе заходів для того, щоб захистити міську владу, обрану народом, від любителів баламутити думки та вудити рибу в каламутній воді.

Подій і фактів, подібних до тих, що відбуваються в нашій рідній Костянтинівці, чимало в усій Україні, і чим вищий рівень такої «діяльності», тим масштабніші, більші й нахабніші подібні акції, що здійснюються під крильцями зажирілих нуворишів. Їм, цим новим «крутим хлопцям», стає замало тих багатств, що вони награбували у народу й нажили за його рахунок. Їм потрібна ще й влада, щоб розпоряджатися, панувати, прикриватися нею від народного обурення та гніву.

Отож, коли ви почуєте чергову заяву О. Жулія про його наміри «нагодувати місто» і дізнаєтеся про чергову подачку «благодійника» своїм виборцям (це лише менш як п'ятдесята частина городян), замисліться, кому і навіщо це треба і вигідно.

Людмила ПАСЕЧНА,
народний депутат України.

Точка зору

У чужому оці все видно

Як депутат Костянтинівської міської Ради справді вважаю, що В.Орчелот не може обіймати посаду мера міста, оскільки не справляється з покладеними на нього обов'язками. Між іншим, це не лише моя думка, а й половини колег-депутатів. Про незадовільну роботу місцевої влади йшлося і на виїзному засіданні облвиконкому, що відбулося в травні в нашому місті. Отже, не «так звані демократи» хочуть звалити вину на комуніста В.Орчелота, а саме життя поставило йому «двійку» за бездіяльність на посаді мера: «батько міста» замість того, щоб займатися проблемами Костянтинівки, а їх дуже багато, цілком поринув у політичну боротьбу з опонентами. Я не маю нічого проти — хай земляки-комуністи відроджують свою партію, хай дбають про її процвітання, напевно ж і в них є свої проблеми. Але ж ні! Їхнім представникам, котрі опинилися при владі, треба знищувати паростки ринкової економіки, що поволі пробиваються в Костянтинівці, розпалювати політичну боротьбу з прибічниками нового життя, вишукувати в них «гріхи» на зразок тих, котрі з такою промовистістю подає у своїй статті народний депутат Л.Пасечна. До речі, якщо за мої сорок з лишком років у мене не знайшли більшого гріха, крім того, що я побудував у занедбаному місці центрального парку так званий міні-Кремль, то можна вважати мене святою людиною.

Даруйте за відвертість, я справді хочу бути мером Костянтинівки, і ще раз даруйте — за самовпевненість — я буду кращий мер, аніж нинішній, бо вмію працювати і знаю, що і як потрібно робити для людей.

І на закінчення. Ситуацію, що склалася в нашому місті, нѐдавно вивчала комісія облвиконкому — перевірку здійснювали на вимогу частини депутатів міськради та трудящих Костянтинівки. Висновки цієї комісії досить невтішні для пана Орчелота та його захисників.

Олександр ЖУЛІЙ,
депутат Костянтинівської міської Ради.

До Костянтинівки виїхав наш спеціальний кореспондент. Отже, розмову буде продовжено.

У Центральній виборчій комісії

Нещодавно у м. Шиофок (Угорщина) відбулася щорічна конференція Асоціації працівників виборчих органів Центральної та Східної Європи — організації, яка координує міжнародне співробітництво у сфері розвитку демократичних і ефективних виборчих систем у регіоні. Попередня така конференція проходила в грудні минулого року у Києві і, на загальну думку, дала значний поштовх консолідації зусиль, спрямованих на активізацію співпраці виборчих органів держав-учасниць. Нинішня зустріч, яка була організована угорською стороною разом з Міжнародною фундацією виборчих систем, стала новим кроком у цьому напрямку. Крім більшості держав регіону, у конференції взяли участь також фахівці з країн Західної Європи, зокрема Великобританії, Данії, Франції та країн з інших континентів — Австралії, Канади, Мексики, США.

Від України, яка в Асоціації представлена Центральною виборчою комісією по виборах народних депутатів України, були присутні голова Центрвиборчкому І. Ємець та секретар комісії І. Целуйко. На конференцію були також спеціально запрошені і взяли участь в її роботі народні депутати України, які безпосередньо займаються розробкою виборчого законодавства, — голова Комісії Верховної Ради з питань правової політики і судово-правової реформи В. Стретович, заступник голови Комісії О. Лавринович, голова підкомісії цієї Комісії В. Шишкін. З доповіддю про проект нового виборчого Закону, в основі якого лежить змішана пропорційно-мажоритарна виборча система, виступив О. Лавринович.

Учасники конференції зустрілись з Президентом Угорщини А. Гьончем, Головою Міжнародної фундації виборчих систем Ч. Манаттом, керівництвом органів, які відповідальні за організацію і проведення виборів в Угорщині. Відбувся плідний обмін думками з теоретичних і практичних питань, що виникають в ході виборів, учасники могли також ознайомитись з новітніми досягненнями у галузі організаційного і технічного забезпечення виборчого процесу. На конференції діяла виставка обладнання провідних світових фірм, яке дозволяє істотно підвищити ефективність і оперативність проведення виборів та підбиття підсумків голосування.

Було приділено особливу увагу підвищенню організаційного рівня діяльності Асоціації, сформовано її Президію у складі п'яти співголів з Хорватії, Словаччини, Литви, України та Польщі. Від України до Президії було обрано голову Центрвиборчкому І. Ємця. Учасники конференції ухвалили також конкретні заходи по інтенсифікації роботи Центру документації Асоціації, що дозволить налагодити постійний обмін інформацією про виборче законодавство, методи і технологію проведення виборів у більш ніж 20 державах регіону і світу.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Вручення вірчих грамот

Україна надає величезного значення розвиткові стосунків з Республікою Корея, — заявив Президент України Л.Кучма, приймаючи вірчі грамоти від призначеного послом Республіки Корея в Україні Лі Хан Чуна. Президент України висловив надію на плідну співпрацю і зазначив, що ставиться з розумінням до тієї нелегкої місії, котру виконуватиме посол, адже свого посольства в Сеулі Україна поки що не має. Лі Хан Чун передав Президентові України від Президента Республіки Корея побажання благополуччя українському народу і особисто йому.

* * *

Призначений Надзвичайним та Повноважним Послом Народної Республіки Бангладеш в Україні (за сумісництвом) генерал-майор А.Амін вручив вірчі грамоти Президенту України Л. Кучмі. Як зазначив Амса Амін під час урочистої церемонії вручення вірчих грамот, в його країні високо цінують і поважають дружнє ставлення України до Народної Республіки Бангладеш.

Генерал-майор Амса Амін успішно поєднав військову кар'єру з дипломатичною, працюючи у військовому аташаті посольства Бангладеш у Великобританії. У 1994 році А.Амін був призначений послом Народної Республіки Бангладеш у Росії, а відтепер виконуватиме, за сумісництвом, і функції посла Бангладеш в Україні. Приймаючи вірчі грамоти, Президент України Л.Кучма висловив надію, що дипломатичні відносини, які недавно встановлено між нашими країнами, розвиватимуться.

Візит вимагає підготовки

З метою підготовки візиту Федерального канцлера ФРН Г.Коля, який передбачається на початку наступного року, сьогодні в Києві перебуватиме делегація статс-секретарів федеральних міністерств Німеччини. Програмою перебування передбачається зустріч членів делегації з Президентом України Л.Кучмою та Прем'єр-міністром Є.Марчуком. Представники української і німецької делегацій, як повідомили в МЗС України, працюватимуть в двох робочих групах — з питань зовнішньої політики і гуманітарних проблем та з питань торговельно-економічного співробітництва, новітніх технологій та співпраці в галузі фінансів та інвестицій. Члени німецької делегації візьмуть участь у відкритті Центру перекваліфікації військовослужбовців у Києві, а також у зустрічі представників областей України і німецьких ділових кіл «Економіка в діалозі-95».

● *Коломбо*

«Грім» над «тиграми»

У ході наступальної операції проти збройних формувань тамільської сепаратистської організації «Тигри визволення «Таміл іламу» урядові війська Шрі-Ланки зайняли останніми днями на північному півострові Джафна райони загальною площею близько 25 кв. км. У результаті армійської операції під кодовою назвою «Удар грому» лише протягом останнього тижня знищено не менш як 300 тамільських бойовиків.

На знімку: «тигр» відстрілюється від урядових військ.

● *Белград*

Війну викликала Росія?

Офіційний Белград вважає, що війна у Югославії почалася внаслідок сепаратистських намагань Словенії і Хорватії, яких підтримував Захід, переважно Німеччина. Цю війну називають громадянською, релігійною тощо. Більшість закордонних оглядачів вважають, що це, насамперед, війна за території. Днями у щотижневій газеті «Сербське слово», що виходить у Белграді, відомий публіцист М. Вучетич надрукував статтю, в якій доводить, що війну викликала Росія. На думку автора, Балкани для Росії завжди були «найдешевшою лабораторією». Отож, він припускає, що й розвал Югославії проектовано в Москві з метою «навчитися», як можна мирним шляхом розвалити СРСР.

ДБАТИ ПРО МИР І БЕЗПЕКУ

Звернення Генерального директора ЮНЕСКО з нагоди святкування 50-ї річниці ООН

Минуло півстоліття з моменту підписання 26 червня 1945 р. в Сан-Франциско Статуту ООН. Підтверджуючи свою віру у гідність людини і поважаючи права особистості, лідери післявоєнного світу висловили свою рішучість «зберегти майбутні покоління від жахів війни». Їх далекоглядність і усвідомлення відповідальності перед людством стали поштовхом для створення найбільш універсальної організації міжнародного співтовариства з підтримання миру.

16 листопада 1945 р. в Лондоні було ухвалено Статут ЮНЕСКО. Його засновники проголосили, що «оскільки війна виникла в розумі людини, саме в розумі людини має бути укорінено думку про необхідність захисту миру». Щоб досягти цієї мети, ЮНЕСКО покликана зробити внесок у справу миру й безпеки, сприяти міжнародному співробітництву засобами освіти, науки та культури для пропагування ідеї загальної поваги до справедливості, верховенства закону, прав людини та її основних свобод.

Міжнародні конференції, що відбулися останнім часом та мають бути організовані під егідою ООН, як Конференція ООН із захисту навколишнього середовища та розвитку, що відбулася в Ріо (1992 р.), Міжнародна конференція з населення та розвитку (1994 р.), Міжнародна зустріч на найвищому рівні із соціального розвитку (1995 р.), IV Всесвітня конференція зі становища жінок у Пекіні (1995 р.), відображають факт усвідомлення світовим співтовариством необхідності більш узгоджених та відповідальних дій щодо розв'язання головних проблем, які створюють напруженість у нашому взаємозалежному світі. Не викликає заперечень те, що нині, коли епоха так званої «холодної війни» залишилася в минулому, головну увагу має бути приділено превентивній дипломатії. Слід також зазначити, що толерантність є невід'ємною складовою миру та демократії. Проголошення ЮНЕСКО 1995 року роком толерантності мало сприяти усвідомленню цього світовим співтовариством.

Україна відіграє активну роль у процесі розвитку міжнародного співробітництва через систему ООН, збагачуючи світову цивілізацію багатою історією та яскравими культурними традиціями. Підписання під час мого офіційного візиту до вашої країни 1991 року "Протоколу про співробітництво між Україною та ЮНЕСКО мало на меті сприяти розвиткові цієї співпраці. Ми добре усвідомлюємо, які великі зміни мають здійснити країни Центральної та Східної Європи взагалі, та Україна зокрема, у перехідний період. З огляду на це під егідою ЮНЕСКО створено спеціальну Програму для розвитку Центральної та Східної Європи з метою сприяння міжнародному співробітництву у сферах освіти, культури, науки, комунікацій.

Одним з конкретних прикладів нашої співпраці з Україною є програма «ЮНЕСКО-Чорнобиль», головна мета якої — ліквідація наслідків катастрофи на ЧАЕС та сприяння всебічному економічному та соціальному розвитку територій, що зазнали наслідків катастрофи. Нещодавно відбулося відкриття трьох громадських центрів в Україні (Бородянка, Іванків та Славутич), які ставлять на меті надання допомоги постраждалим Чорнобильської зони, в тому числі подолання психологічних та соціальних наслідків найбільшої ядерної катастрофи століття.

На 27-й сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО у 1993 р., а також напередодні 50-річного ювілею ООН українська делегація винесла на обговорення ідею розробки та підписання декларації культури миру. Така декларація, у разі схвалення її міжнародним співтовариством, мала б стати віхою у розвитку світового товариства та форпостом на межі XXI сторіччя.

Ми сподіваємося й надалі розвивати активне співробітництво з Україною задля збереження миру, соціального прогресу і підвищення стандартів життя та свобод—цілей, досягнення яких заради народів світу є головною метою ООН.

Федеріко МАЙОР.

Вам вітання. Із Золотого віку...

Якось у посольстві Угорщини, пригощаючи мене напоєм «Унікум», господарі розповіли чи то бувальщину, чи то правду про його походження. Лікар короля Австро-Угорщини Йозеф Цвак, пригостивши його величність Йозефа II чудовим нектаром — ліками, зробленими з трав, почув у відповідь захоплене: «Це — унікум!»

Було це 1790 року. «Унікум» став національним угорським напоєм, таємницею виробництва якого володіло сімейство Цвак, передаючи її з покоління в покоління, від батька до сина. Бажаючих проникнути в таємницю було доволі, та бa: таємницю зберігали за сімома печатками...

І навіть за часів великих потрясінь, а для сімейства Цвак вони настали після другої світової війни, коли в Угорщині було націоналізовано всі підприємства, таємниця рецепта залишилася з господарями, які з великими пригодами втекли на Захід, а потім переїхали до США, організували виробництво «Унікума» в Італії. Мало того, вони відсудили у соціалістичної Угорщини свою торговельну марку — випадок нечуваний, але він створив прецедент для інших власників, змушених тікати із «соцтабору».

І ось... Адже трапляються в житті події, у ймовірність яких важко повірити, хоча вони й відбуваються саме з тобою. Вчора в Києві відбулася презентація фірми «Цвак Унікум», представляти яку приїхав її власник, член Угорського парламенту Петер Цвак.

Щоб продовжити справу сім'ї, він у 23 роки поїхав з Угорщини.

Дивовижна доля цієї людини. Так, він виробляв «Унікум» у Європі, справа його процвітала. Та ось — людська вдача: він ніколи не переставав мріяти повернути «Унікум» на батьківщину. І вірив, незважаючи ні на що, що це диво колись станеться.

Сталося. І ось він — в Угорщині. Відкупив у держави підприємство, на якому напій випускали, перемігши в тендері на приватизацію будапештського лікеро-горілчаного заводу. І тепер його холдингова компанія володіє більш як половиною ринку. Практично вся відома марочна продукція угорської лікеро-горілчаної промисловості належить акціонерному товариству «Цвак Унікум».

На останніх виборах до парламенту Петер Цвак став єдиним незалежним депутатом.

Що означає «Унікум» у його житті? Пан Цвак вважає його найбільшою таємницею Золотого віку, яка досі бентежить світ пов'язаною з нею містикою. Це диво, що створює рівновагу: як невід'ємні номінальні Цвак і Унікум, так невід'ємні одна від одної Угорщина та Європа.

У репрезентаційному буклеті Петер Цвак написав: «Вірю, що Угорщина і «Унікум» разом знайдуть шлях назад до Європи і у великий світ. Я піднімаю бокал за відродження Угорщини, яка завжди була «Унікумом у Європі».

А наостанок я запитала у пана Цвака, чи не важко йому будувати капіталізм у постсоціалістичній країні?

— Може, й не зовсім легко. І тільки через те, що для багатьох людей капіталізм постає в образі людини з великим черевом і сигарою в роті. Та багато хто вже, слава Богу, розуміють, що ми будуємо не архаїчний капіталізм, а соціально орієнтовану ринкову економіку. І я повернувся додому, щоб брати в цьому участь, причому ставлюся до своєї ролі в цьому процесі з великою відповідальністю.

А до України пан Цвак і представники його фірми приїхали поки що, скажемо так, себе показати, на людей подивитися. І їм тут сподобалось. Отож, справа піде.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Найкращий адвокат для Угорщини

Недавній візит до Німеччини Прем'єр-міністра Угорщини Дюли Хорна ще раз засвідчив бажання цієї країни, як і інших центральноєвропейських держав, якомога швидше приєднатися до європейських структур.

Попри протести Росії проти розширення НАТО на схід Угорщина залишається вірною поставленій меті. У Бонні Прем'єр-міністр Угорщини заявив, що Росія може мати свою думку, але вона ні в якому разі не впливає на суверенне рішення його держави. За словами Дюли Хорна, тут мова йде не про справжній протест Москви. Річ у тому, що питання розширення НАТО стало темою передвиборчої кампанії.

Федеральний канцлер Німеччини Гельмут Коль запевнив Угорщину в підтримці її вступу до НАТО та Європейського Союзу. Глава угорського уряду сподівається, що до 2000 року його країна приєднається до цих структур. Такі сподівання небезпідставні. Бонн пообіцяв надати Угорщині кредит в один мільярд німецьких марок. Ці гроші мають піти насамперед на успішне завершення приватизації, розбудову транспортної інфраструктури і системи комунального енергозабезпечення. Угорщина зробила точні розрахунки у своїх сподіваннях, адже 1989 року саме вона відкрила свої кордони для громадян НДР, які хотіли потрапити на Захід. Тому в особі федерального канцлера Німеччини Угорщина знайшла найкращого адвоката у справі приєднання до ЄС та НАТО, повідомляє Укрінформ.

Юрій КУШКО, «Голос України» (з Душанбе)

Лютує дифтерія

У Таджикистані поширюється епідемія дифтерії. Інфіковано понад 1 500 тисяч осіб, у 60 випадках — хворих урятувати не вдалося.

Небезпечну недугу, на думку головного епідеміолога республіки Анатолія Павловича, було занесено таджицькими біженцями з Афганістану.

Стрімкому поширенню хвороби сприяло зниження загального рівня імунного захисту населення. За найоптимістичнішими прогнозами, до кінця року з діагнозом дифтерії може опинитися в лікарні від 7 до 11 тисяч людей.

За сприяння міжнародного дитячого фонду ЮНІСЕФ у республіці розпочалася масова кампанія імунізації. Щеплення безкоштовно отримують усі мешканці віком від 3 до 50 років. Для цієї кампанії ЮНІСЕФ виділив зі свого бюджету, а також зібрано іншими організаціями-донорами близько 2 млн доларів США.

Азбука ринку

Ми повинні повернутись лицем до біржі

РИНКОВІ перетворення нашої економіки передбачають створення необхідних ринкових структур. Це стосується і товарної біржі — найбільш розвиненої форми оптового ринку масових товарів. Саме з цього й почали розмову з головою ради директорів Українського промислово-фінансового концерну, кандидатом фізико-математичних наук Богданом ГУБСЬКИМ.

На товарній біржі предметом куплі-продажу є реальний товар, який вже вироблено або призначено до виробництва. При цьому укладаються угоди щодо негайного його постачання («спот» або «кеш») та щодо постачання у майбутньому (угоди «форвард»). Здебільшого потреба у форвардних угодах виникає за торгівлі сільськогосподарською продукцією, виробництво якої має сезонний характер. Наступний етап розвитку біржової торгівлі пов'язаний з впровадженням ф'ючерних угод, що передбачають купівлю чи продаж не реального товару,а тільки контрактів на нього на майбутній період. По суті, вони не мають нічого спільного з фактичним товарним обміном, а являють собою фіктивні угоди, спрямовані на отримання прибутку за рахунок розбіжності цін на момент укладання та здійснення угоди.

Якщо ф'ючерний контракт не скасовано до закінчення його строку, то продавець може поставити реальний товар, а покупець — його прийняти на умовах біржі. Сукупність ф'ючерних угод (які на сьогодні складають переважну частину усіх провідних товарних бірж світу) дозволяє товарній біржі здійснювати її головну функцію — ціноутворення. Багатьом нашим підприємцям дуже важко зрозуміти, чому об'єктом торгівлі на біржі є не конкретний товар, а його паперовий еквівалент — ф'ючерний контракт. А вся справа саме у потребі ціноутворення.

Практично всі товарні біржі України створювались як біржі реального товару. Проте в Статуті деяких з них передбачається можливість укладання ф'ючерних і навіть опціонних угод, хоча до них практично не вдаються.

Що стосується опціонних угод (угод з премією), то вони передбачають купівлю права укладати біржовий контракт на обумовлену кількість товару по заздалегідь встановленій ціні у межах погодженого періоду. Опціонна угода може бути здійснена як щодо реального товару, так і за ф'ючерним контрактом.

Важливими операціями на товарних біржах є страхування цінового ризику та біржові спекуляції на розбіжності цін. При біржових спекуляціях звичайно будуть ті, хто програв. Проте у біржовій торгівлі спекуляція — це один з найуживаніших термінів, що відбиває бажання учасника біржі отримати прибуток внаслідок правильного прогнозування змін біржової кон'юнктури. Біржові спекулянти вважаються «виробниками» найбільш важливої біржової інформації про ціни, що піддаються прогнозу — звідси їхню роль важко переоцінити.

Що стосується реального товарообігу, то в сучасних умовах на Заході переважна більшість угод укладається поза біржами за домовленістю між безпосередніми виробниками та споживачами. Причому часто з допомогою довготривалих контрактів на основі біржових котирувань. Розвиваються «телексні» та «телетайпні» ринки. Все це — сучасна азбука бізнесу, яку, на жаль, нам ще треба опановувати.

— Як ви оцінюєте стан біржової діяльності в Україні?

— Будь-які оцінки суб'єктивні. Проте очевидно, що сьогодні жодна з товарних бірж України не відповідає міжнародним стандартам та не може зрівнятися за своїм потенціалом (за кількістю угод) навіть з найменшою світовою товарною біржею. До 1914 року в Україні працювало 11 бірж (найбільші в Києві та Одесі). Торги цукром і зерном проходили дуже мляво за незначного напливу продавців та покупців.

Біржова торгівля відбувається жваво у 1990—1992 роках. Як наслідок, на 10 липня 1995 року в Україні було зареєстровано 92 біржі: 48 універсальних та товаросировинних, 18 — спеціалізованих, 14 — товарно-фондових та фондових, 8 — агропромислових та 4 біржі нерухомості. Аналіз показує, що близько 70 відсотків всього біржового обігу України за перше півріччя цього року припадає на шість найбільших бірж — Українську біржу «Десятинна», Київську універсальну товарну біржу, Харківську та Одеську товарні біржі, Біржу малих підприємств (Київ), Маріупольську універсально-товарну біржу.

У першому півріччі 1995 року 24 відсотки бірж торгів взагалі не проводили. Слід констатувати, що головне джерело існування бірж — небіржовий товар. Передусім нерухомість (її питома частка — 12 відсотків), обчислювальна техніка. Не обходиться і без курйозів. На окремих біржах є такі товари як «копиця сіна», «щенята ньюфаундленда з родоводом», «італійські туфлі» абощо. На традиційні біржові товари (сільськогосподарську продукцію та сировину, продовольчі товари, лісоматеріали, кольорові та дорогоцінні метали, енергоносії) припадає менш як 10 відсотків біржового товарообігу.

— Що, на вашу думку, слід зробити для активізації біржової діяльності в Україні?

— Для того, щоб її активізувати, як на мене, слід створити нормальне правове поле. Як відомо, особливості організації товарних бірж визначаються Законом України «Про товарні біржі» від 10 грудня 1991 року. За ним товарна біржа не має права займатися комерційною діяльністю та отримувати прибуток. Чому російське законодавство про товарні біржі не забороняє отримувати прибуток від своєї діяльності? Адже на практиці українські товарні біржі отримують прибуток у вигляді відрахувань від суми комісійної винагороди, яку отримує брокерська контора. У законі, до речі, не відображені різновиди торговельно-посередницької діяльності брокерів та брокерських контор. Потрібно створити також законодавчу базу для ф'ючерної торгівлі. До останнього часу викликали непорозуміння надмірні податки на торговельно-посередницьку діяльність. Законодавець вочевидь не розуміє, що біржі — найважливіший елемент ринкової інфраструктури. Таких проблем можна перерахувати чимало.

— Про необхідність створення вузькоспеціалізованих товарних бірж у нас говорять давно, проте реальні кроки у цьому напрямку робляться тільки зараз. Як відомо, 7 липня зареєстрована Українська Аграрна Біржа...

— Дивні ми все-таки люди. Жити хочемо як «за бугром», а робити для цього нічого не хочемо. Має рацію Президент, коли стверджує — у нас, якщо когось не підштовхувати, справа не зрушить. Черговий поштовх — Указ Президента від 18 січня 1995 року «Про заходи щодо формування аграрних відносин», яким намічено створити систему спеціалізованих аграрних бірж. І ось вже 27 січня ц.р. проведені перші торги сільськогосподарською продукцією, організовані Мінсільгосппродом та Національним банком України. Вони показали, що аграрники не вміють торгувати. І це не вина, а їх біда. Адже всі попередні роки виробники сільгосппродукції не мали можливості самостійно розпоряджатися результатами своєї праці. Ринок сільгосппродукції був фактично відсутній. І все-таки сьогодні закладено фундамент нових економічних відносин на селі. З'явився новий ціновий орієнтир на підставі попиту та пропозиції, укладаються форвардні контракти.

Все це повинне бути реалізованим в діяльності Української аграрної біржі на більш високому рівні, з використанням форвардних та ф'ючерних контрактів. Одне слово, біржа повинна створити умови для налагодження взаємозв'язків між товаровиробниками та споживачами на паритетних засадах, позбавляючи при цьому різних шахраїв можливості грабувати селян та наживатися на їх тяжкій праці.

Микола НОВОСАД.

Субсидії

Привіт від «ЖЕКу-потрошителя»

Грандіозну епопею роздавання житлових «слоників» малозабезпеченим обивателям, іменовану в офіціозі програмою житлових субсидій, було навіяно горезвісною кабмінівською постановою про лібералізацію цін. Новий форсований удар було завдано населенню 1.09.95 р. Згідно з черговим циркуляром Кабінету міністрів від 4 лютого цього року український обиватель має платити за комунальний сервіс не менш як 40% від його собівартості. Однак народ очуняв од контузії лише наприкінці вересня — фішки квартирних «розплат» потрапляють до поштової скриньки звичайно наприкінці місяця. І попливли потоки спраглих народних мас до відділів житлових субсидій...

Коли навесні нововведення в галузі житлово-комунальних послуг, придумане урядом, сприймалося як веселенька гра з простенькими правилами, то восени, під час «підрахунку курчат», уже не до сміху: сплачувати за квартиру половину місячного заробітку може далеко не кожний. Це дуже болісно не лише в матеріальному плані, а й у моральному: адже раніше ці витрати були для громадян непомітні — за все платила держава.

В період з травня до жовтня у відділ житлових субсидій Києва звернулися 70 тисяч сімей. Пощастило 35 тисячам на загальну суму 24322 млн. крб. До речі, за рішенням Київради, столичний мешканець платить за комунальні послуги 50% від реальної вартості (Кабінет міністрів вів про не менш як 40%, а вже місцеві власті, в кращих традиціях соцзмагання, взяли підвищені зобов'язання)...

Київська служба житлових субсидій на довіреній їй ділянці також виявила вигадку та винахідливість. Новація полягає в диференційованому підході до кожного користувача «затишних» послуг.

Нагадаємо, що від 1 травня 1995 року українська родина, звернувшись до спеціальної служби житлових субсидій при виконкомі, одержувала право на державну дотацію, якщо місячна платня за квартиру й комунальні послуги перевищувала 15% її сукупного доходу. При цьому сукупний мінімальний доход на одного члена родини дорівнював 2100 тисячам карбованців.

— Під час розробки нашої системи оплати за верхню точку розрахунку ми взяли 2100 тис. крб, за нижню — 1005 тисяч (мінімальний розмір соціальної пенсії). Потім увели диференційований відсоток: коли на одного члена родини припадає 1140 тисяч карбованців, родина за комунальний сервіс сплачує 8% свого сукупного доходу, 1300 тис. крб. — 9% тощо, коли 2100 тисяч крб. — 15%, — коментує начальник відділу житлових субсидій столиці Людмила Подуст.

На цей вид соціальної підтримки до муніципальної скарбниці закладено 1 трильйон 680 мільярдів карбованців.

На думку Л. Подуст, процедура отримання житлової компенсації надто громіздка й бюрократична. Бігати по інстанціях, збирати папірці нелегко, особливо людям похилого віку. Детально описувати всі принади цього спринту не будемо — всім відома налагоджена робота рідного чиновницького апарату...

Столичний передовий досвід диференційованого відсотка з радістю впровадять у практику й на периферії, якщо, звісно, вистачить грошей у місцевому бюджеті. Лютнева постанова КМ надала право місцевим властям самостійно контролювати ціни на житлово-комунальні послуги, за умови, що питома вага квартплати населення складатиме не менш як 40%. Київ узяв на себе підвищені зобов'язання — городяни віддають державі за вельми сумнівний домашній комфорт 50% його справжньої вартості. За словами й на щире переконання чиновників Державного комітету житлово-комунального господарства, цей захід неминучий, бо за старої форми оплати через кілька років ми залишимося взагалі без води, світла й тепла в напівзруйнованих житлах. На утримання житлового фонду або хоча б на підтримку його в сьогоденному стані потрібні кошти, а їх у державній кишені немає.

— Система субсидій замінила дотації на комунальний сервіс, які минулого року «з'їли» 1,6% бюджету. На нову програму цього року виділено 27 трильйонів карбованців. На 1 вересня витрачено 144 млрд. крб. (менш, як піввідсотка). На утримання самої служби йде... 50% цієї суми. Коментарі зайві. Я сприймаю цю вигадку як елемент дуже знайомої і близької до серця показухи. Відмовлятися від державних дотацій, коли їх потребує близько 80% населення, неприпустимо. Ламати стару систему, не створивши нового дійового і рентабельного механізму, я вважаю за ідіотизм... — така думка голови парламентської Комісії з питань соціальної політики Юрія Буздугана.

Скоро зима. Птахи відлітають у вирій. Нам летіти нікуди. Доведеться розраховуватися за тепло родинного вогнища. Урядова програма житлових субсидій «зігріє» вам душу, на більше «дров» не вистачить.

Ольга ВАУЛІНА.

Парадокси приватизації

Тихіше їдеш — далі будеш

Планувалося, що цього року на Сумщині приватизують майже тисячу об'єктів. На сьогодні їх не приватизовано ще й чверті.

Чи то реклама не спрацьовує, чи просто людям байдуже до всього, але сертифікатні аукціони не дають очікуваних результатів. Так, під час останнього аукціону у сумський завод «Ремверстат» вкладено лише 3 сертифікати, у лебединську фабрику «Фурнітура» — 6, а глухівський завод «Електропанель» взагалі не привабив жодного інвестора.

Та й самі господарники не дуже стурбовані своїм майбутнім. Задумав Сумський регіональний центр провести на центральному ринку інформаційний ярмарок, аби підприємства, що приватизуються, могли тісніше поспілкуватись із народом, створити бажаний для себе імідж.

І що ж? Участь у ньому взяли лише 10 із 37 запрошених на ярмарок підприємств.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

Закон про ПФГ: аналіз небезпек

Якщо є можливість скористатися з недоліків, ними обов'язково скористаються

Точка зору

***З**А ОЦІНКАМИ фахівців, на рахунках фінансово-кредитних установ сьогодні близько 56 трлн. крб., а загальна платоспроможність українських банків визначається в 25 — 27 трлн. крб. В той самий час банки не прагнуть інвестувати ці кошти у промисловість, а навпаки, перекачують депозити промислових підприємств у торговельний капітал, який обертається значно швидше. Тому і з'явилася ідея створення промислово-фінансових груп (ПФГ) в Україні.*

1. Шляхом пільг чи шляхом конкуренції?

Для того, щоб залучити реально існуючий капітал успішно працюючих банків у промисловість та інші сфери виробництва, слід створити умови добровільного вкладання коштів. Тобто задіяти економічні стимули і зняти певні обмеження на інвестиційну діяльність усіх банків. Кошти треба вкладати в ланки, які є найвигіднішими, а не стимулювати їх пільгами.

На жаль, розробники проекту закону «Про промислово-фінансові групи» пішли саме шляхом надання суттєвих пільг для заохочення створення промислово-фінансової групи. Зокрема, для банків підвищуються межі інвестування власних коштів і придбання майна інших господарських товариств. Так, відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність», банкам заборонено вкладати більш як 10 відсотків статутного капіталу в інші підприємства і купувати більш як 15 відсотків статутного фонду інших господарських товариств. Тепер пропонується зняти такі обмеження щодо банків — учасників ПФГ, якщо їх кошти інвестуються у розвиток і модернізацію виробництва проміжної та кінцевої продукції промислово-фінансової групи. Цікаво, чи можна довести, що це не так?

Проект закону встановлює суттєві податкові пільги для головного підприємства і учасників промислово-фінансових груп. За оборотами з реалізації проміжної продукції промислово-фінансових груп застосовується нульова ставка податку на добавлену вартість. При цьому проміжною вважається продукція, включаючи науково-технічну документацію та інші об'єкти права інтелектуальної власності, яку виробляє учасник промислово-фінансової групи, використовує для виробництва кінцевого продукту промислово-фінансової групи і реалізує винятково іншому учаснику або головному підприємству промислово-фінансової групи. Таким чином, учасник не сплачує ПДВ. Крім того, реалізація проміжної продукції звільняється від інших податків з продажу (реалізації) продукції у випадку введення їх у майбутньому.

Тобто для учасника промислово-фінансової групи частина, а можливо й уся продукція звільняється від оподаткування сьогодні та на майбутнє. Всі платежі зніматимуть з кінцевого продукту, а відтак їх платником буде тільки головне підприємство, яке має виняткове право діяти від імені промислово-фінансової групи. А сама промислово-фінансова група не має статусу юридичної особи.

Невідомо ще, чи дасть звільнення від оподаткування позитивний результат щодо налагодження виробництва та зменшення його витрат, а от щодо доходів бюджету, то зараз вже зрозуміло, що вони можуть суттєво зменшитися. А якщо промислово-фінансову групу буде визнано як транснаціональну, то тут взагалі запроваджується «особлива система оподаткування», тобто, очевидно, ще більш пільгова. Необхідною умовою створення транснаціональної промислово-фінансової групи є попереднє укладення міждержавної угоди, яка, крім усього іншого, має передбачати визначення умов оподаткування головного підприємства і учасників промислово-фінансової групи, гарантій уникнення подвійного оподаткування і гарантій щодо змін податкового законодавства.

В галузі зовнішньоекономічної діяльності надано й інші значні пільги. Головне підприємство і учасників промислово-фінансової групи звільнено від сплати ввізного (імпортного) мита і вивізного (експортного) та митних зборів у разі імпортування та експортування проміжної продукції. А для транснаціональних промислово-фінансових груп під час укладання міждержавної угоди про їх створення має бути визначено умови перетинання митного кордону для проміжної продукції промислово-фінансової групи і гарантії від зміни цих умов.Крім значних пільг, до суттєвих недоліків запропонованої концепції створення промислово-фінансової групи можна віднести вплив на приватизацію, яка сьогодні є одним з найважливіших важелів у системі ринкових перетворень. Якщо підприємство є часткою якоїсь відокремленої групи й зобов'язане свою діяльність підпорядковувати спільним інтересам цієї групи, то виникає багато сумнівів, що знайдуться бажаючі придбати таке підприємство й тим більше вкладати в нього свій капітал.

2. Потрапивши до ПФГ, можна залишитися там назавжди. Навіть не бажаючи того

І, нарешті, антимонопольні проблеми: Об'єднання в єдину структуру окремих юридичних осіб і поступова приватизація цієї структури означає створення потужних монстрів, подальша демонополізація яких майже неможлива. Вилучення головного підприємства або учасника промислово-фінансової групи передбачено здійснювати лише постановою Кабінету міністрів України. При цьому вилучення підприємства, що має статус головного, спричиняє реорганізацію промислово-фінансової групи і її нову реєстрацію за встановленою цим законом процедурою. На період реорганізації учасники втрачають установлені пільги. Тому, зрозуміло, що така реорганізація викличе потужний протест всіх зацікавлених сторін.

Мало того, вийти зі складу промислово-фінансової групи навіть за постановою уряду дуже непросто, тому що законом передбачено лише два можливі випадки такого виходу — за поданням Головної державної податкової інспекції України й у разі припинення постановою або законом, прийнятим Верховною Радою України, або указом Президента України виконання державної програми, з метою реалізації якої було створено промислово-фінансову групу. Тобто, про одноосібний вихід за власною ініціативою не може бути й мови.

Таким чином, у процесі формування промислово-фінансової групи створюється монолітна структура, вихід з якої окремих її учасників майже неможливий до завершення періоду, на який було передбачено її дію. А у випадку добре продуманої приватизації вихід може стати взагалі неможливим, оскільки на варті загальних інтересів групи стоятимуть найміцніші стосунки власності.

Тому, не відкидаючи ідею створення промислово-фінансових груп, яка має певні позитивні моменти, хотілося б застерегти щодо досить суттєвих негативних наслідків.

3. Як вас тепер називати?

Економіка України й так вкрай замонополізована. Навіщо ж породжувати нових монополістів? Тому уявляється, що до створення ПФГ слід підходити дуже обережно, враховуючи як позитивні, так і негативні чинники. Не випадково обговорення цього питання триває вже майже два роки, в ньому беруть участь досить впливові сили, а дійти до узгодженої позиції не можуть, оскільки задіяно потужні майнові інтереси. Тож у законі, що його обговорюють у Верховній Раді, не повинно бути жодних недомовок, щоб під час його застосування не виникало двозначних трактувань. І хоч на сьогодні чималу кількість зауважень враховано, залишилася велика кількість нерозв'язаних питань.

Зокрема, слід чітко розписати антимонопольні вимоги.

Після тривалих дискусій до проекту закону таки повернуто тезу про необхідність надання висновків Антимонопольного комітету під час розв'язання питання щодо доцільності створення промислово-фінансової групи, але немає жодних гарантій, що ці висновки, як і висновки інших державних органів, буде враховано, оскільки відповідно до ст. 3.1 та ст. 3.4 остаточне рішення про створення (реєстрацію) прийматиме Кабінет міністрів України, і оскарженню це рішення не підлягатиме.

У ст. 2.1 записано, що промислово-фінансові групи створюються та діють з дотриманням вимог антимонопольного законодавства України. Але це тільки гасло. Концепцію закону закладено таку казуїстику, що антимонопольне законодавство, цілком можливо, поширюватиметься тільки на створення і регулювання діяльності кожного окремого підприємства, а не групи в цілому. Розробники закону свідомо заклали в концепцію і активно відстоювали під час обговорення тезу про те, що промислово-фінансова група не є юридичною особою і ніхто не керує діяльністю учасників. Усі вони зберігають статус юридичної особи та незалежність у здійсненні виробничої, господарської та фінансової діяльності. Тобто у створеній групі начебто не існує керівного органу і всі члени її самостійні, тому до цієї групи не можна буде застосовувати поняття єдиного суб'єкта господарювання, як це визначено у ст. 1 Закону України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності». А це, в свою чергу, означає, що не можна буде повною мірою застосувати й антимонопольне законодавство.

Але зрозуміло, що самостійність кожного учасника промислово-фінансової групи буде значно обмежено і вся група сплачуватиме податки, користуватиметься пільгами як єдиний суб'єкт господарювання.

Зрозуміло, що промислово-фінансова група не може існувати без координуючого органу, який повинен контролювати виконання зобов'язань учасників групи, приймати оперативні рішення у випадку збою в поставках проміжної продукції. Очевидно, цю роль виконуватиме головне підприємство. Але автори проекту закону наполегливо відстоюють ідею відсутності керівного органу промислово-фінансової групи.

За концепцією закону, учасники промислово-фінансової групи складатимуть генеральну угоду про спільну діяльність щодо виробництва кінцевої продукції. А в цій угоді може бути записано відповідно до п.п. 2.3, 2.5, 2.8, 3.5 будь-які умови, які визнають за необхідне ініціатори створення промислово-фінансової групи. Ці умови можуть бути основою для зловживань монопольним становищем підприємств, що об'єдналися в групу. Тому дуже важливо ретельно проаналізувати склад учасників промислово-фінансової групи, їх частку на ринку відповідного товару, передбачити тенденції та наслідки злиття окремих суб'єктів.

Усе це вимагає розроблення спеціальної процедури державного контролю за процесом створення промислово-фінансових груп, адже діюча процедура не поширюється на промислово-фінансові групи, позаяк вони не є суб'єктами господарювання.

Думаю, що слід спростити і процедуру виходу підприємств-учасників з промислово-фінансової групи. Ці структури мають реорганізуватися разом зі зміною системи суспільних потреб, динамікою попиту на відповідну продукцію.

Зоя БОРИСЕНКО,
перший заступник голови Антимонопольного комітету України.

СКАЖІТЬ УСІМ, ЩО ВИ ПРИЙШЛИ

І годі нам уже прибіднятися. Є воно в Україні, ділове життя. І бізнес є — і великий, і середній, і малий. А вже людей тямущих, підприємливих, винахідливих — що день, то більше.

Усе це у нас є. Інша річ — в якому стані. Проте досвідчена рука навіть у первісному хаосі може створити стійку систему. І таку, що сама розвивається. Саме на цьому ґрунтується успіх компанії «Mercury Globe Ukraine».

Ще недавно більшості наших бізнесменів, особливо початківцям, доводилося пояснювати, що є реклама. Вони начебто й кивали, погоджуючись, проте на практиці сподівалися обійтися старим випробуваним способом: папірцем на дверях під'їзду. А в крайньому разі — оголошенням у газеті.

Сьогодні пояснювати нікому нічого не треба: вітчизняні підприємці на диво швидко й різко «утворилися». Тепер усі вже розуміють: починаючи свою справу, потрібно повідомити всім про те, що ви є, що ви прийшли й готові працювати.

І зовсім не обов'язково кричати голосно, часто й на кожному розі. Люди, знаєте, стомлюються... Адже секрет у тому, щоб правильно вибрати аудиторію, тон і трибуну. І тут зовсім не треба видумувати щось нове, архісучасне. Досить скористатися світовим досвідом, та й своїм, вітчизняним, не погребувати.

Зверніть увагу: «Золоті сторінки України» — це відродження традицій. На обкладинці довідника «Вашъ Кіевъ» зазначено: довідкова й адресна книжка видається з 1897 року. Це вже багато пізніше хтось «розумний» вирішив: годі з нас і простенького переліку телефонів з грізними нагадуваннями про вчасну плату за користування. З тим і коротали майже століття...

Звісно, телефонні довідники радянського періоду були корисні, та за нинішніх стрімких змін вони діловим людям — не помічники. І, до речі, упорядники серії «Золоті сторінки України» на викладені в них дані не покладаються. У «Mercury Globe Ukraine» правило: дані отримувати з перших рук. Перевіряти, уточнювати, змінювати стільки разів, скільки потрібно для справи. Отож ви можете нову назву фірмі дати, до іншого офісу переїхати — і, будьте певні, не загубитеся. Це важливо, бо нема нічого гіршого для підприємця, якщо його не почули, не знайшли і взагалі не помітили серед інших.

Тому такий довідник серії «Золоті сторінки України» — давній, випробуваний спосіб заявити про себе.

А якщо вже вас немає в «Золотих сторінках», то, може, вас «нема ніде»?

Звичайно, інтереси справи змусять вас рано чи пізно потурбуватися про якусь рекламу. Та чи не буде справді пізно і чи потрібна вона, «якась» реклама? Єдина її принадність — у дешевині. Та й то це найчастіше за все ілюзія. Справді, вартість реклами в «Золотих сторінках України» вдвічі дорожча, ніж в інших схожих довідниках. Але ж можна й порахувати...

У рекламі платять за квадратні сантиметри. Але, щоб не лякати читача, спростимо завдання без шкоди для істини до межі. Припустимо, у нього є вибір: розмістити рекламу в «дорогому» щорічному рекламно-інформаційному довіднику і в «дешевому». При цьому вихідні параметри довідників такі:

«дорогий» довідник — ціна x = 50 дол. США, тираж y = 50 000 прим.;
«дешевий» довідник — ціна x 1 = 25 дол. США, тираж y1 = 10 000 прим.

Якому віддати перевагу? Той, що пропонує вигідніші умови. А які вигідніші?

Почнемо з ціни. Більшості, звісно, до душі та, що менше: x1 = 25 дол. США. Ще б пак, адже це очевидно: x1 = 25 дол. США вдвічі менше, ніж x = 50 дол. США. Ось ви й спіймалися. Річ у тім, що x1 — це хитра цифра, розрахована на простаків. Це лише здається, що x1 менше від x. А насправді x1 більше від x. І значно! І довести це допоможе нескладний розрахунок, зроблений з поправкою на тираж.

За що ви платите передусім? За доступність реклами. Чим вона більша, тим краще. Справді, яка користь від реклами, що не вражає, як зброя масового ураження?! Припустимо, що й «дешевий», і «дорогий» довідники виходять однаковим тиражем — 50 000 прим. А звідси маємо: тираж «дешевого» довідника зріс у 5 разів. Відповідно в 5 разів має зрости і «дешева» ціна вашої реклами.

Покажемо це для унаочнення так:
y1 x 5 = 10 000 x 5 = 50 000 прим.
x1 x 5 = 25 дол. США x 5 = 125 дол. США.

І ось що з'ясувалося: за однакового тиражу в 50 000 прим. вартість вашої реклами в «дешевому» довіднику в 2,5 раза більша, ніж у «дорогому»!

Та це не остання ваша втрата. Переплативши за рекламу в «дешевому» довіднику в 2,5 раза, ви охопили своєю рекламою принаймні в 5 разів менше потенційних партнерів і клієнтів. Але ж ви мали намір повідомити про себе не тільки сусідів по вулиці...

Ви можете повідомити про себе зарубіжним партнерам. Ви можете самі знайти їх.

Установивши ділові контакти з «Mercury Globe Ukraine», підприємець автоматично входить до нового для нього інформаційного простору. Річ у тім, що компанія приступила до якісно нового етапу своєї діяльності.

Довідники серії «Золоті сторінки» готують для 23 міст України та Республіки Крим. Узагальнена база даних цих довідників послужить створенню єдиного довідника «Знайомтеся: Україна». Його буде видано англійською мовою і розповсюджуватимуть, згідно з договором з Міністерством закордонних справ, через посольства України за межами нашої держави. Отже, кожне підприємство, що стало клієнтом «Mercury Globe Ukraine», буде представлено зарубіжним бізнесменам.

Для українських бізнесменів готується ще один довідник — «Світ бізнесу — бізнес світу», до якого ввійдуть дані зарубіжних фірм, зацікавлених у пошуку партнерів в Україні. Це видання безплатно розповсюджуватиметься серед клієнтів «Mercury Globe Ukraine».

Отже, можна географічно замкнути інформаційний простір України.

І тоді, мабуть, ми уникнемо конфузів на зразок того, який я спостерігала на весняному Міжнародному конгресі малого й середнього бізнесу в Києві. Солідні зарубіжні підприємці шукали довідковий матеріал про можливих партнерів, а на столах лежали купи сіренських папірців, що удавали з себе буклети. Втім, навіть українські учасники конгресу не мали одне про одного жодної ділової інформації, і з залу долітали вигуки до доповідачів: «Ваша адреса? Телефон?» Норвезький бізнесмен, який трохи володів російською, все допитувався у мене: «Завтра вже буде довідник про фірми?» Я порадила йому погортати телефонний...

Тепер у нас є довідники майже світового класу. Питання в іншому: а чи є в них ваша фірма...

Алла КОЛОМІЄЦЬ.

У номер

● *Севастополь*

Чи знає меншість про незнання більшості

За повідомленням «Інтерфакс-Україна», 63 відсотки кримчан не можуть правильно назвати ім'я голови парламенту автономії. Про це свідчать результати опитування громадської думки, проведеного в Криму Центром гуманітарних досліджень.

9 відсотків опитаних вважають, що кримським спікером є прем'єр-міністр автономії Анатолій Франчук, 5 відсотків — екс-спікер Сергій Цеков, 4 відсотки назвали прізвища інших посадових осіб, решта вагалася з відповіддю.

34 відсотки опитаних знають, що парламент Криму очолює Євген Супрунюк.

В опитуванні взяло участь 900 чоловік.

«Закрытый город может спать спокойно?»

Депутати Севастопольської міськради на своєму засіданні вирішили, що скасування контрольованого в'їзду до Севастополя іноземців, громадян України та громадян республік колишнього СРСР до кінця 1996 року недоцільне.

Міськрада аргументує таке рішення «прикордонним розташуванням міста, розміщенням у ньому Чорноморського флоту і підприємств оборонного комплексу, ВМС та інших об'єктів Міністерства оборони України».

● *Луганськ*

Придінцеві зустрічі Богдана

Уперше слобідські козаки Луганщини — а була тут і їхня вергунська сотня — змогли привітати Богдана Хмельницького у себе вдома. В обласному музично-драматичному театрі відбулося театральне дійство, присвячене 400-річчю гетьмана. Присутні змогли подивитися театральну виставу, побудовану на основі класичних творів про часи Хмельницького, а також концерт національної пісні.

● *Харків*

Побазарюємо на «Слов'янському»

Традиційний міжнародний «Слов'янський базар» відкрився в Харкові.

Це один із найбільших ярмарків України, в якому беруть участь понад 160 виробників і торговельних фірм майже із 20 країн світу. Звісно, найширше представлені українські виробники товарів, послуг. Тут споживачам пропонують усіляку продукцію: від побутових товарів до автомобільної техніки, сучасних технологій машинобудування, металургії, хімії тощо.

Варто також зазначити, що, починаючи з цього року, «Слов'янський базар» проводитиметься двічі на рік.

Ідемо в зиму

Блеють вівці — біду чують

«Голос України» не так давно зробив спробу привернути увагу державних мужів, що відповідають за сільськогосподарську царину, до катастрофічно занепадаючої на Буковині вівчарської галузі. У кореспонденції «Бідні мої вівці...» йшлося про бюрократичні перепони, що прирекли колгоспні й приватні отари на тиху загибель. Але у високих урядових кабінетах не прислухалися до нашої стурбованості. Овече поголів'я скоротилося ще на тринадцять тисяч тварин. А скільки ще під ніж пустять зимової пори, коли холоднеча і безкормів'я, скільки загине їх «самостійно», бо не витримають випробування?

Отже, біда котиться, мов снігова лавина. Якщо в 90-их роках Буковина мала чи не найбільшу в Україні отару на 120 тисяч голів, то тепер від неї лишилося трохи більше тридцяти тисяч. Тим часом фахівці тривожно прогнозують, що навесні ми не матимемо й половини цього...

Винні чиновники, які під теплим дахом Міністерства сільського господарства і продовольства нічого не роблять, щоб захистити вівчарство від остаточної загибелі.

Як і кілька років тому, буковинські вівчарські спецгоспи не мають куди здати вовну. Чернігівська фабрика, де здійснюється первинна переробка, — неплатоспроможне підприємство. У Харкові, де теж є подібне виробництво, така ж ситуація. Повністю припинила заготівлю вовни, шкір і смушків облспоживспілка та її районні підрозділи — невигідно. А оскільки немає ринків збуту, вівчарство живе впроголодь. Ось і зиму, що наближається, вівчарі зустрічають із занепокоєнням. Кормів — обмаль, зимівники — з проріхами. У багатьох господарствах, що ще втримують овець, немає кому їх доглядати — дуже це непрестижна професія.

Є, щоправда, на Буковині й розсудливі керівники, що стараються врятувати вівчарство, такі, як голова селянської спілки «Зелений гай», що в Заставнівському районі, Іван Стругар. У цьому господарстві подбали про ситу і теплу зимівлю для своїх отар. Потурбувалися про це й чабани гірського Путильського району, де вівчарство — домінуюча галузь місцевої економіки. Добре полагодили зимівники та припасли багато сіна для своїх ягнічок колгоспи й селянські спілки Новоселицького району. Та в більшості районів доводилось чути: не маємо змоги, як слід підготуватися до зими, не було за що. Отож тяжко буде для овець зимівля на Буковині.

Дивує в цій ситуації те, що держава демонструє повну байдужість до вівчарства, нарікаючи на економічну скруту. Тим часом цю ситуацію спритно використовують комерційні структури. На Буковину проклали дорогу ділки із сусідньої Молдови, які за низькими цінами скуповують вовну, шкіру, смушки, добряче нагріваючи на цьому руки. А ми, як багатьом відомо, завозимо вовну з Австралії...

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

Вітчизняний стиль

Якщо торгувати, то власними товарами

Нині нікого не здивуєш, приміром, відкриттям центру торгівлі. Одначе центр, про який ітиметься, не схожий на безліч інших, які наввипередки торгують заморськими товарами. «Придніпров'я» ставить за мету постачати на регіональний ринок побутову, господарську, промислову продукцію лише вітчизняного виробництва. Центр створено з ініціативи місцевих товаровиробників та традиційних фірмових магазинів, щоб кинути нарешті виклик засиллю «імпорту».

Центр працюватиме не лише як координатор торгівлі, а й як координатор випуску добротних товарів на місцевих підприємствах. Він займатиметься налагодженням та інвестуванням виробництва продукції широкого споживання, а також організацією постачання сировини та комплектуючих. А щоб не обмежуватися масштабами лише своєї області, центр торгівлі «Придніпров'я» планує взяти на себе й обмін конкурентоспроможною продукцією з іншими регіонами України.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Хоч соцзмагання і немає...

Щоб якось відзначити найактивніших учасників цьогорічних жнив, з резервного фонду обласного бюджету виділено 200 мільйонів карбованців та ще 100 мільйонів — із профспілкового бюджету. Голова облдержадміністрації Роман Василишин та президія ради профспілок області видали з цього приводу спеціальну постанову. Переможці серед господарств одержали премії по 50,40 і 30 мільйонів карбованців, механізатори і фермери — суми трохи менші.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

Не поспішайте розбирати на запчастини

Відключення електроенергії вже стало звичним для селян. Але мешканці села Білозерного Новгородківського району без світла не сидять. Виручає власна електростанція. Із тих, що на початку 60-х років мало кожне господарство. Але скрізь їх демонтували, дизелі розібрали, а от у КСП «Третій вирішальний» навпаки — законсервували. А як настали скрутні часи, відновили й пустили в дію. Коли весь район відключають, а у КСП працюють і гараж, і майстерня тощо, то тягнуться у господарство сусіди у справах.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

Спорт

Шлях до Атланти пролягає через ... Італію

Молодіжна збірна України здивувала футбольну Європу: у Любліні вона перемогла своїх ровесників із команди Словенії — 5:0.

Ця перемога вивела нашу збірну на перше місце у четвертій групі. У лідера після 9 матчів 20 очок. По 17 очок мають збірні Італії (після 8 матчів) та Хорватії (після 9 матчів). У нашої команди з'явився відмінний шанс здобути путівки на Олімпійські ігри в Атланті, але для цього обов'язково треба перемогти 10 листопада збірну молодіжну Італії на її полі.

Подробиці матчу молодіжних команд Словенії та України читайте у наступних номерах газети.

Нове випробування для «Сокола»

Згідно з жеребкуванням, що відбулося у штаб-квартирі Міжнародної федерації хокею (ІІХФ), київський «Сокіл» у півфінальній групі «І» розіграє путівку Кубка Європи зустрінеться у норвезькому Хамарі з господарями льоду — командою «Стурхамар», а також з клубами ХВ-71 (Йончопінг, Швеція) та «Кошице» (Словакія).

Наші у Кубку Девіса

Внаслідок жеребкування команд, які беруть участь у розіграші Кубка Девіса, суперником збірної України у 1-й групі європейсько-африканської зони будуть тенісисти Хорватії. Лідером хорватської команди є Горан Іванишевич, який посідає сьомий рядок у світовій класифікації. Зустріч відбудеться 5—7 квітня наступного року.

Інші пари суперників у групі такі: Марокко — Зімбабве, Фінляндія — Румунія, Ізраїль або Норвегія (ці дві команди розіграють путівку напередодні) — Іспанія.

Укрінформ.

Нагороди залишилися в Одесі

Закінчився міжнародний турнір з тайського боксу та кікбоксингу. Авторитетні міжнародні федерації санкціонували поєдинки за світові та європейські титули, що дало можливість зібрати в Одесі визначних майстрів рингу з різних країн.

М. Магдієв (67 кг) переміг француза А. Абдермана, А. Передерій (63,5 кг) узяв гору над Аль Амрані з Марокко. Чемпіон світу П. Євтушенко (75 кг) переконливо й вельми технічно провів свій бій з відомим тайським спортсменом Онн Срікоакгланом. В результаті заслужена перемога одесита і престижний титул чемпіона світу у тайбоксі. Невдача спіткала В. Павлова, який у важкій і жорсткій боротьбі програв чемпіонові світу і Європи Р. Мюллеру (Німеччина).

Слід зазначити, що всі кікбоксери, що виступають у цих змаганнях, — одесити, представники клубу «Каштан», тренуються під керівництвом заслуженого тренера Євразії В. Ричка.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

На знімку: чемпіон світу з тайського боксу П. Євтушенко.

Фото Сергія П'ЯТЕРИКОВА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 359362.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311193.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.